

[Henry Christensen.]

visningsbudgettet og på andre områder, hvor der skæres dybt, fordi man nu ikke bagefter har andre muligheder. Dårlig planlægning, dårlig tilrettelæggelse medfører disse ubehagelige virkninger.

Foruden det manglende mod, må vi have lov at sige, at det andet karakteristiske træk er, at regeringen har vist, at den mangler den fornødne dygtighed og evne til at tilrettelægge en samlet og fast politik. I begyndelsen af februar måned bad regeringen folketinget tage stilling til det kommende års udgifts- og indtægtspolitik, men regeringen havde dengang tilrettelagt det så dårligt, at den selv ikke vidste, hvilke udgifter den ville foreslå på vigtige områder. Et vigtigt udgiftsforslag, nemlig vedrørende det kommende års landbrugsordninger, er endnu ikke fremsat her i det høje folketing, og der er altså endnu ikke givet folketinget mulighed for at afklare, hvor stort udgiftsomfanget på dette område skal være.

Og hvordan forholder det sig med statsindtægterne? Har regeringens ledelse på dette område været bedre eller sikrere? Behovet vidste man altså som sagt dårligt, og man har jo beskæftiget sig med forskellige indkomstområder. Det ene af dem er udskrivningsloven; det er den, der skal bevilge de direkte indkomstskatter, og hvordan er udviklingen her? Regeringen kommer først med et forslag til udskrivningslov, der medfører skattelettelser i den direkte beskatning. Senere kommer regeringen og siger: nu trækker vi det forslag tilbage, nu stiller vi forslag om, at det skal være en udskrivningslov med uændrede satser. Så går der igen et stykke tid, så kommer regeringen og siger: nej, det gælder heller ikke, nu foreslår vi, at man skal forhøje satserne i udskrivningsloven, så der kommer 300 mill. kr. mere ind på de direkte skatter. Så går der igen nogle dage, så siger regeringen: nej, nu skal vi blive stående ved den almindelige udskrivningslov. Der går igen et par dage. Jeg hørte så sent som i aftes i fjernsynet, at nu har regeringen overvejelser om at ville foreslå ikke den for 8 dage siden antydede forhøjelse på 300 mill. kr., men en forhøjelse på et eller andet reduceret beløb oven på den bestående udskrivningslov. Så

dårlig har regeringens tilrettelæggelse været på dette område.

Hvordan går det med indtægterne på de øvrige områder? Ja, i efteråret sagde regeringen, at den regnede med at ville foreslå en merværdiafgift som det middel, der skulle tilvejebringe de fornødne indtægter i statens kasse for finansåret 1965-66. Siden opgav man dog at forcere en sådan lovgivning så hurtigt igennem. Det var meget fornuftigt. Hvordan er det så gået nu med behandlingen af merværdiafgiften? Ja, så blev vi under forhandlingerne stillet over for et forslag om, at nu skulle forslaget komme frem i maj måned, og det skulle gennemføres i løbet af juni måned og træde i kraft 1. oktober. Det var meget hastigt. Det forudsatte en så hurtig behandling, at det næppe ville være forsvarlig politik. Det skal jeg komme tilbage til senere. Nu forstår jeg, at regeringen vil foreslå, at merværdiafgiften skal kunne gennemføres fra 1. januar. Også her ser man, hvordan tidspunkterne skifter fra uge til uge. (*Bavnsgaard* rækker taleren en halspastil). Det er da rart med lidt libetalt samarbejde. Jeg beklager, jeg er blevet forkølet og er blevet hæs. Jeg blev smittet af finansministeren under forhandlingerne. Jeg har allerede sagt, at jeg burde have fulgt mine gode venners råd og ikke have sat mig så nær den regering, så bliver man smittet af de socialdemokratiske baciller, men jeg er ved at komme over det igen.

Se, så er vi gået over til at behandle afgiftsproblemerne ud fra de såkaldte buketforslag. Hvordan er det gået? Jo, vi fik i begyndelsen af februar måned forslaget om buket I. Det var omkring 1.200 mill. kr. Regeringen bad om, at der blev taget stilling til dem, men den sagde samtidig, at det ikke var nok, den ville komme med en buket til. Det viser igen, hvordan man deler behandlingen op stykkevis uden at give folketinget det samlede grundlag for stillingtagen. Og hvad hører vi nu? Nu hører vi, at medens vi i dag behandler disse omfattende afgiftsforslag, som stadig skal betyde 1.100-1.200 mill. kr. mere i statskassen, forbereder regeringen yderligere buketforslag til nogle hundrede millioner kroner, og på den baggrund har man villet have, at folketinget skulle tage sit standpunkt. Jeg tror, vi aldrig nogen sinde har været ude for en så splittet